

Зміст

Передмова.....	5
Вступ.....	6
Благовіщення: зачаття	17
Відвідини: період вагітності.....	21
Різдво: народження.....	25
Стрітєння: дитинство.....	29
Віднайдення в храмі: підлітковий вік.....	34
Хрещення у Йордані: покликання і молодість	40
Весілля у Кані: любов і шлюб.....	44
Проповідування Царства: розквіт.....	49
Преображення: обличчя Христа.....	53
Установлення Євхаристії: відносини з Церквою	57
Страсті в Оливному городі: зустрітися з відчаєм.....	61
Бичування: зустрітися з болем.....	65
Коронування терням: зустрітися з упокоренням.....	68
Хресна дорога: зустрітися з хворобою і стражданням.....	72
Розп'яття: зустрітися зі смертю	76
Воскресіння: покластися на Хрестову перемогу	80
Вознесіння: чувати і очікувати на цілковите сповнення	83
П'ятидесятниця: прийняти повноту Святого Духа	87
Успіння: померти мирно.....	91
Коронування: бути такими, нас створив Бог.....	95
Додаток: молитви Вервиці.....	99
Про автора	102

Передмова

Християнська віра – це не просто теорія чи гарна ідея. Вона діє. Через життя, смерть і воскресіння Христа Бог переображує світ, прагне перемінити кожну особу на подобу Христа.

А це довгий і важкий шлях, труд усього життя. Найперше слід усвідомити, що ми потребуємо Божої допомоги. Далі потрібно прийняти те, що Бог зробив для нас у Христі. Так, з Божою допомогою, розпочинаємо подорож у пригоду віри, завершенням якої є, за словами Ісуса, «життя в повноті» (пор. Йо. 10:10). Тобто життя повного зцілення. Життя повноти. Ми стаємо такими, якими створив нас Бог. Він не просто хоче цього, Він наказує. Якщо ти християнин, повнота життя і святість – твоє покликання.

Найшвидше ми рухаємося в цій подорожі на колінах. Це означає, що саме через молитву ми досягаємо Бога, а Він сходить вниз, щоб зцілити нас. Вервиця – один з наймогутніших і найефективніших способів молитви. Коли молимося Вервицю, Бог може нас зцілити і перемінити наше життя.

Ця невеличка книжка розповість, як застосовувати Вервицю для зцілення. Я хочу поділитися з вами власним досвідом молитви. Не просто читайте її, а використовуйте в молитві. Коли молитесь, нехай Бог торкається вас і зцілює, і продовжує перемінювати вас на подобу Свого Сина.

*о. Двайт Лонгенекер
Грінвілл, Південна Кароліна
Квітень, 2007 р.*

Вступ

Ісус – Цілитель

Ісус Христос прийшов, щоб зцілювати. Він проголосив це Сам, ще на початку Свого служіння. Прийшовши до Назарету, де зостав, згідно зі звичаєм у день суботній пішов до синагоги і став, щоб читати. Йому подали Книгу пророка Ісаї. Розгорнувши її, Він знайшов місце, де було написано: «Господній Дух на мені, бо він мене помазав. Послав мене нести Добру Новину бідним, звіщати полоненим визволення, сліпим прозріння, випустити пригноблених на волю, оповістити рік Господній сприятливий» (Лк. 4:18-19). Ісус доводив це у часі всього Свого служіння. Куди б не ходив, Він зцілював людей і звільняв їх.

Ісус не був єдиним цілителем, якого бачив світ. Ще до Ісуса були відомі чудотворці, які володіли надприродним даром зцілення, розуміли людей і допомагали їм стати кращими. Завжди були лікарі та розумні люди, які мали дари зцілення. Одні «зцілювали» людей силою навіювання і гіпнозу. Другі – силою демонів, але слід зазначити, що таке зцілення завжди відбувалося за гроші.

Сила зцілення Ісуса особлива. Вона унікальна. Ісус єдиний, хто зцілює, вникаючи в суть хвороби. Ісус розуміє, що головною причиною кожної хвороби і страждання є гріх. Коли ми чуємо слово «гріх», підіймається червоний стяг провини і ми починаємо захищатись.

Нам не потрібно соромитись, адже «гріх» – це перекручення нашої богоподібної природи, це просто слово, яке вживаємо, позначаючи ним усе, що не так з людською природою. Це несправність у системі, шрами на обличчях чудових синів та доньок Бога, які-

ми ми створені бути. Безглуздо відкидати факт гріха. Він такий давній, як Едемський сад, і свіжий, як сьогоднішні новини. Гріх є реальністю життя. Це єдина християнська правда віри, яку ніхто не може заперечити, бо ми всі переживаємо її щодня.

Гріховне прокляття

Гріхи – це вчинки, за які нам соромно, разом з тим це поняття включає в себе щось значно більше і простіше. Біблія визначає його так: «Усі згрішили і позбавлені слави Божої» (Рим. 3:23). Тобто ми були створені, щоб брати участь у повноті Божої сили, краси і слави, проте ми не робимо цього: живемо по-своєму, наш стан погіршується, а не поліпшується. Гріх спричиняє біль і страждання. Коли чогось бракує, ми відчуваємо голод, самотність і печаль. Коли гріх руйнує наше життя, нам боляче; а коли далі все йде неправильно без ліків – розвивається внутрішня хвороба. Так відбувається тому, що ми стаємо глухими до гріха, в результаті чого стаємо глухими й до доброти життя. Радісна, сповнена надії й молодості частина нас потроху помирає. Ми збентежені, порожнеча в душі веде до відчаю, і, зрештою, внутрішня хвороба спричинює духовну смерть. У Біблії про це сказано дуже просто: «Заплата за гріх – смерть» (Рим. 6:23).

Звинувачувати себе в гріху, який спричинює хворобу і смерть, легко. Насправді все значно складніше. Ми страждаємо через неправильні вчинки, проте є щось набагато більше, ніж особисті гріхи. Ми живемо серед людей, які також є грішними, живемо в світі, який просякнутий наскрізь злом, як загрозливим вірусом. Кожен з нас спійманий у липку павутину гріха – і чим більше ми боремося, тим більше заплутуємося.

Кожен з нас страждає від чотирьох категорій гріха.

Найпростіші гріхи – *наші неправильні дії*. Нам не вистачає стандарту. Ми робимо те, що нам здається приємним чи добрим, при цьому ранимо нас самих чи інших, навіть якщо ми не розуміємо цього.

Другий тип гріха – *добрі справи, яких ми не зробили*. У всіх нас є великий потенціал, який нам не вдалося реалізувати, тому що за природою ми ліниві й уникаємо того, щоб докладати зусиль